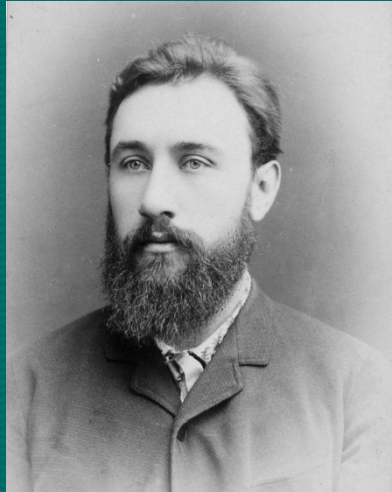

"Історіографія життя та вивчення наукової спадщини Бориса Грінченка"

Богданець-Білоskalенко Наталія Іванівна,
доктор пед. наук, завідувач науково-дослідної
лабораторії грінченкознавства
Київського університету імені Бориса Грінченка

Інвент. № 2434
Системат. № 4/24

ЭТНОГРАФИЧЕСКІЕ МАТЕРІАЛЫ,

собранные въ Черниговской и сосѣднихъ съ ней губерніяхъ.

Выпускъ I. — II

Разсказы, сказки, преданія, пословицы, загадки и пр.

Пожертв.
Б. Д. Гринченко. Домашній

СЛОВАРЬ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

РЕДАКЦІЯ ВОДНОКА „КИЇВСЬКА СПРАВДА“

Друков. і зм. вип. 1906

Борис Гринченко

ТОМ II

З-Н

Т. 3/232.

КВІТКА.

IV, 478

Г. Медовенко-Каткович

Видавництво „Український Учитель“.

Великимановському
Тригорію Андр. Коваленкові
М. Гринченку

РІДНЕ СЛОВО.

Українська Читанка.

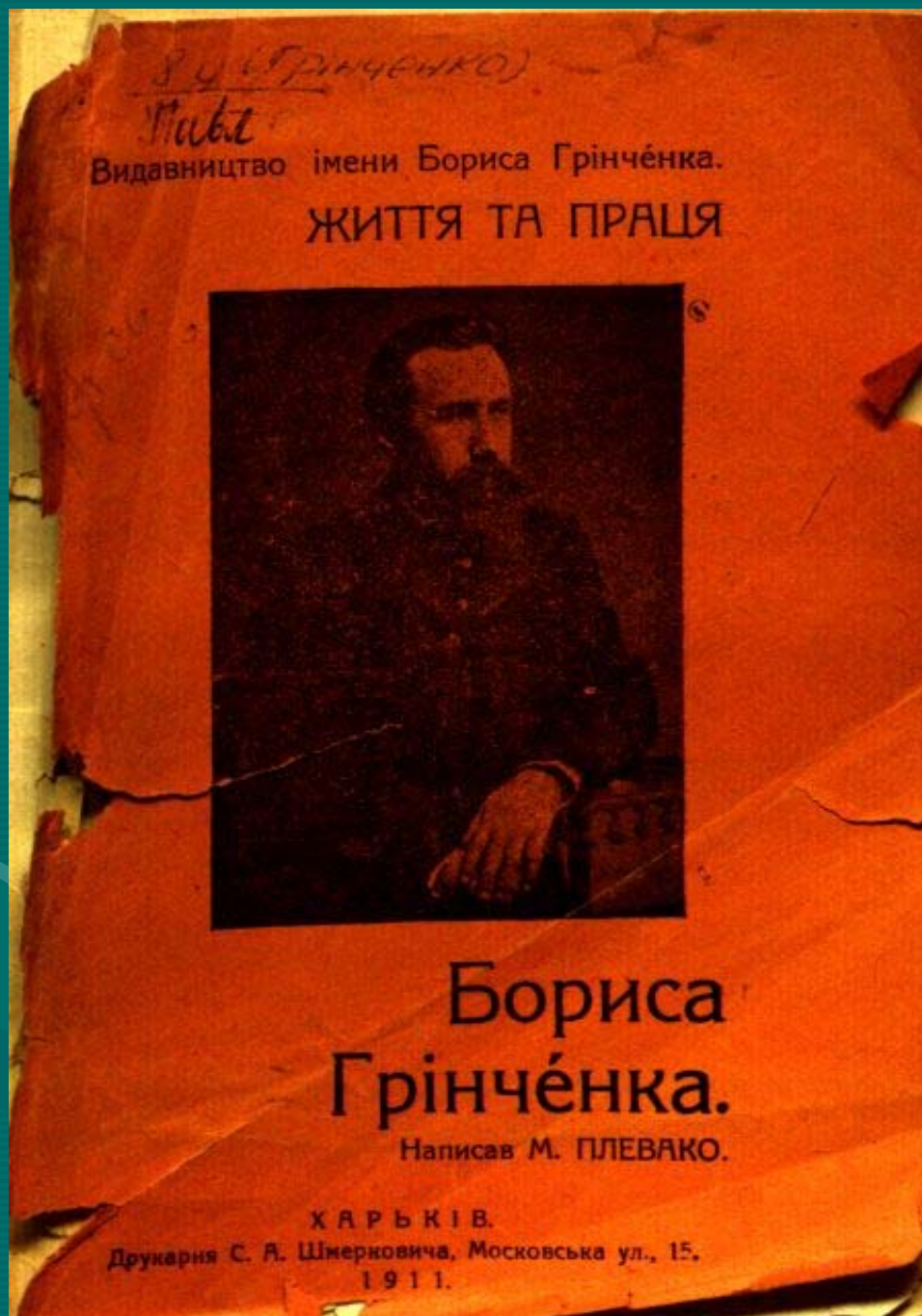
Перша після Граматки книга до читання.

Склали Б. та М. Гринченки.

0000	120000	461	Т. п. ч. н. й. н. 1
33660	472	261	
	280	261	
	216		
		264	
		2	
		528	
		1800	
		528	
		3000	
		5328	
		240	
		120	
		200	
		360	
		6240	

1906.

Київ, Друкарня Т-ства Н. А. Гирич.
Трьохсвятительська, 14.

Микола Плевако. Перша біографія Б. Грінченка

“Життя та праця Бориса Грінченка”,
1911

Микола Чернявський.

КЕДР ЛІВАНА

□ □ □ □ Спогади
про Б. Грінченка.

Ювілейне видання.

Книга спогадів,
упорядкована Миколою
Чернявським

96.

«видавство Товариства „Просвіта“ у Львові.

НА НАРОДНІЙ РОБОТІ.

БОРИС ГРІНЧЕНКО

Праця і заслуги.

НАПИСАВ

Др. ІВАН БРИК.

Ч. 355. За червень і липень 1910.

Ціна 20 сотиків.

ЛЬВІВ, 1910.

СВІТОВА БІБЛІОТЕКА. ЧИСЛО 6.

Видає: Др. Лев Когут.

НА МОГИЛУ
БОРИСА ГРІНЧЕНКА

Три промови,

виголошені В. Сімовичем, Д-ром З. Кузелею і Д-ром Мир.
Кордубою на жалібній академії дня 22-го мая 1910-го року
в Чернівцях.

ЧЕРНІВЦІ, 1910.

З друкарні тов. „Руска Рада“, під зарядом Івана Захарка

- М.Корду, З.Кузеля,
В.Сімович
- (Чернівці, 1910)

W 151
36

27 64

Большая Энциклопедія.

Подъ редакціей С. Н. Южакова

и редакторовъ отдѣловъ:

Біологическія науки, кромѣ ботаники	А. М. Никольскій, пр.-доц., д-ръ зоол.
Ботаника и сельское хозяйство	В. Я. Добровлянскій, проф.
Военный отдѣлъ	А. С. Лыкошинъ, проф.
Востоковѣдѣніе	Д. А. Клеменць, этногр. Акад.
Географія, геологія и минералогія	С. Н. Никитинъ, м-ръ геолог.
Древне-русская письменность и славяновѣдѣніе	А. К. Бороздинъ, прив.-доц.
Иностранныя литературы	Ө. А. Браунъ, проф.
Исторія	Ш. И. Вейнбергъ, проф.
Классич. древности	П. Н. Милоковъ, проф.
Лингвистика	И. М. Гревсъ, м-ръ истор.
Математика и астрономія	М. И. Ростовцевъ, проф.
Медицина	Д. Н. Овсянко-Куликовскій, проф.
Музыка	Л. Г. Малисъ.
Русская литература XIX в.	Р. А. Брагинская, врачъ.
Соціологія	Л. А. Саккетти, проф.
Физика, химія и техника	А. М. Скабичевскій.
Философія	С. Н. Южаковъ.
Экономическій отдѣлъ	С. Н. Южаковъ.
Юридическій отдѣлъ	М. Ю. Гольдштейнъ, прив.-доц.
	П. Ө. Калтеревъ.
	В. Г. Яроцкій, проф.
	В. М. Гессенъ, прив.-доц.

Около 10,000 иллюстрацій въ текстъ и на приблизительно 1000 отдѣльныхъ приложеніяхъ: хромофотографіяхъ, картахъ, планахъ и черныхъ картинахъ

С.-Петербургъ.

Книгоиздательское Т-во „Просвѣщеніе“, Невскій пр. 50.

З ВИДАВНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ Б. ГРІНЧЕНКА ТА ПОЛТАВ- СЬКОГО ГУБ. ЗЕМСТВА в 1890 рр.

Борис Грінченко, як відомо, визначився не лише як поет-письменник, але як український культурно-громадський діяч 1880—1910 р.р. Доба його культурно-громадської праці, особливо до 1905 р., була надзвичайно тяжка. Українське слово пробувало в цей час під гнітом варварського акту 1876 р., а носії його вважалися за неблагонадійних, що важаться на єдність Росії тощо. В наслідок цього, більшість українських діячів провадили хатню українофільську роботу без будь-якої громадськості, а частина приклала свої сили до революційної та культурно-громадської праці в Галичині тощо, де Українцям дихалося вільніше. Український народ в справі освіти був кинутий на призволяще та мізерне пеклування пануючих класів, що давили його в школі чужою для нього макулатурою, яка вбивала й витравляла в нього будь-які потяги. В цей час (1882—1883 р.) правда, чулися вже (хоч поодинокі) голоси на земських зібраннях про допущення в школах заборонених (хоч і придатних) книжок «по языку и содержанию приноровленных к школам Малороссии и к духу и понятиям местного сельского населения», але з цього нічого не виходило, бо ці голоси й пропозиції заглушались та паралізувалися більшістю земців, що являли собою зросійщене панство¹⁾.

На такий час і стан припала напівлегальна громадсько-культурна праця Грінченка. Не зважаючи на оточення, він вперто йшов до мети, кажучи: «я ворог відомої приказки про ласкаве телятко, а цілковитий прихильник формули: виявляймо силу і матимем, що схочемо...» (Лист 30/IX—1892 р.)²⁾.

І дійсно, працюючи весь час, він доводив це й на ділі, зокрема і в справі українських народніх книжок, що видавав в цей час. На протязі свого перебування в Чернігові (1894—1900 р.р.) він видав п'ятдесят книжок (200.000 примірників) для народу³⁾, в тому числі й науково-популярного характеру. І це в той важкий час, коли з надісланих до цензури 230 українських рукописів та книжок—дозволено лише 80 (Єфремов,—Вне закона).

В 1894 та 95 р.р. Грінченко видав: «Батько та дочка», «Підпал», «Робінзон», «Харитя», «Ялинка», «П'ятизлотник», «Вірна пара», «Кум-Хан», «Добра душа», «Катерина», «Чорноморці у неволі». В цензурі застрягли: «Маленькі люди», «Байки», «Санько-Музика», «Неймовірний», «Безщасний батько», «Барвінок» (збірник). Жалкував ще Грінченко, що в Чернігові не

¹⁾ Спроба оживити школу та дати свіжу духовну їжу для народу була на XIX золотонішському земському зібранні, де визнали відсутність «книг по языку и содержанию приноровленных к школам Малороссии» і з пропозиції гл. Косюра було порушено клопотання перед полтавським губ. земством «о назначении премии за составление учебника, книги для чтения и периодического издания для народа». На губерньському зібранні гл.г.: В. В. Косюра, І. В. Луцицький, В. П. Горленко та А. Г. Іваненко підтримували клопотання золотонішського земства, при чому В. В. Косюра вважав за бажане доручити губерньській управі розробити питання про видання періодичного органу для народу й видати пробний номер, а гл. Горленко прохав зібрання клопотатися про дозвіл на допущення в школах книжок, що заборонені в них, хоч і цілком придатні. Губерньське зібрання ухвалило: «доклад управы по ходатайству золотоніш. земства отклонить». (Журнал 27/X—1883 р. с. 33).

²⁾ «Рада» 1910 р., ч. 166, ст. Д. Пісочниця: «Видання народніх книжок Б. Грінченком».

³⁾ М. Плевко,—Хрестоматія нової укр. літер., т. II, с. 68.

1930 — розвідка Д. Граховецького

ШКІЛЬНА БІБЛІОТЕКА УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Б. ГРІНЧЕНКО

ПІД ТИХИМИ ВЕРБАМИ

ПОВІСТЬ

ВИДАННЯ ЧЕТВЕРТЕ

З ПЕРЕДМОВОЮ І. ІЗОВА

ДЕРЖАВНИЙ НАУКОВО-МЕТОДОЛІГІЧНИЙ
КОМІТЕТ НАРКОМОСВІТИ У. С. Р. Р. ПО
СЕКЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДОЗВО-
ЛИВ ДО ВЖИТКУ В ДИТЯЧИХ КНИГОЗБІРНЯХ
УСТАНОВ СОЦВІХУ

ДВОУ

МОЛОДИЙ БІЛЬШОВИК
ХАРКІВ 1931 ОДЕСА

1931 – одна з останніх розвідок
І. Ізотова

О. І. БІЛЕЦЬКИЙ

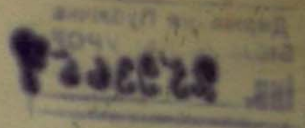

Письменник ЕПОХА

ЗБІРНИК СТАТЕЙ, ДОСЛІДЖЕНЬ,
РЕЦЕНЗІЙ З ПИТАНЬ УКРАЇНСЬКОЇ
ЛІТЕРАТУРИ

83-000000

ДЕРЖАВНЕ ВИДАВНИЦТВО
ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ
КИЇВ-1963

Одна з перших розвідок часів
“Відлиги” О. Білецького

"Бачите, в цьому словарі тільки 68 тисяч слів, а се ж мізерія перед справжніми скарбами нашої мови".

Борис Грінченко

Гринченко 2434
Инвент. № 2434
Системат. № 24

11
3

ЭТНОГРАФИЧЕСКІЕ МАТЕРІАЛЫ,

собранные въ Черниговской и сосѣднихъ съ ней губерніяхъ.

(43)

в I-м
Выпускъ 1. - II

Разсказы, сказки, преданія, пословицы, загадки и пр.

Пожертв.
Б. Д. Гринченко. Доманицкій

БІБЛІОТЕКА-УРЕ

672

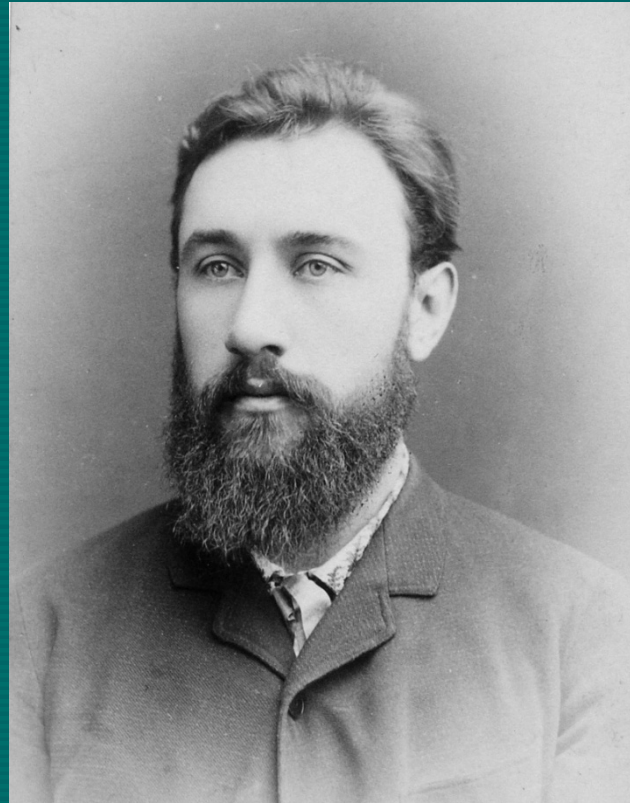
Киевское Общественное Библ.
БІБЛІОТЕКА-ЧИТАЛЬНЯ
„Т-ва ПРОСВІТА“
№ 72.044-3

II
Г. 855

ЧЕРНИГОВЪ.
Типографія Губернскаго Земства
1895.

БІБЛІОТЕКА-ЧИТАЛЬНЯ
„Т-ва ПРОСВІТА“
КИІВ.

- *“Хай працею буде життя — після його -
Не вмере твоя слава у роду людського”.*

- *Борис Грінченко*